

OŠ Ivanjkovci časopis vrtca in šole

Številka 10

palma

Z MALIMI KORAKI DO VELIKIH ZGODB

V našem življenju se nas je vseh dotaknila šola; nikoli ne bi bili to, kar smo, če ne bi prestopili šolskega praga in prehodili poti skozi osnovnošolska leta. Osnovna šola Ivanjkovci se ponaša z dolgoletno tradicijo, saj njeni začetki segajo v 130-letno preteklost, ko so vaščani na znamenitih Svetinjah zgradili šolo. Leta 1990 se je šola preselila v moderno zgradbo v osrčju kraja Ivanjkovci. Šola ima svoj znak, ki prikazuje klopotec kot simbol vinogradniške pokrajine. Klopotec stoji na črki I – I kot Ivanjkovci. Pod njim je začutiti veselje vseh učencev in zaposlenih. V šolskem letu 2012/2013 se je šoli uradno pridružil tudi vrtec. Ob tem jubileju smo na osrednji prireditvi obiskovalcem predstavili zgodovino ter današnje delo in življenje v šoli, izdali zbornik z naslovom Z malimi koraki do velikih zgodb, pripravili literarno, likovno ter fotografsko razstavo in pogostili vse obiskovalce. V ta namen smo v šoli tudi ustvarili novoletne voščilnice.

Ob krajevnem prazniku nam je bila podeljena plaketa za

130-letnico, za dolgoletno uspešno delo in dobro sodelovanje s Krajevno skupnostjo in drugimi društvi.

Hvala vsem, kateri ste bili del naše zgodbe.

OBELEŽUJEMO 10. ŠTEVILKO PALME

Ustvarjati dobre zgodbe, jih zapisovati in dati priložnost tudi drugim, da jih preberejo, je želja vsakega posameznika v šoli. Ko pa združimo moči, lahko skupaj povemo zgodbo o čemerkoli. In to zgodbo smo objavili v šolskem časopisu, katerega izdajamo že od leta 1992. Imenoval se je Trsek. V prvih letih smo časopis razmnoževali s ciklostilnim strojem, kasneje smo ga že ustvarjali s pomočjo računalnika in tiskalnika. Leta 2004 smo časopis preimenovali v Palmo in letos izdajamo že deseto številko v tiskani obliki. Ustvarjamo, da vam približamo delček našega dela, da začutite utrip življenja naše šole in skupaj z nami podoživljate nekatere dogodke.

Prijetno branje vam želimo.

BRALCI, BRALKE!

Vse se zmeraj na novo rojeva. Nova up. Nova misel. Nov dan. V vsakem dnevu najdete v sebi drobec sreče, zadovoljstva in delovnih uspehov.

Uredništvo časopisa

IZ VSEBINE

130 let OŠ Ivanjkovci	2
Bralna pismenost	3
Poletne bralne aktivnosti	4
Obisk Toneta Partljiča	5
Raziskovalna naloga	6
Vrtec, igrala	7
Obogatitvene dejavnosti v vrtcu	8
Vrtec in druženje s šolarji, Medimedo	9
Oj ta veseli zimski čas	10
Vesela šola, Go-car-go	11
Obisk šole v Nemčije	12
London	13
Dan Evrope	14
Eko dan, Dobra volja je...	15
Ljubljanske Stožice, EST	16
Večernica, Vrednote	17
English – Art camp	18
Igrajmo se matematiko	19
Slovenski zajtrk	19
Prihodnost je v naših rokah	20

130 LET OŠ IVANJKOVCI

Končno je prišel dan, katerega smo vsi nestrpnost čakali, 6. februar. Ob 130-letnici naše šole smo pripravili osrednjo prireditev, katere se je udeležilo veliko ljudi, učencev, učiteljev, staršev, kateri vedno podprejo vse dejavnosti v šoli. Ni manjkalo nekdanjih učencev in zaposlenih ter povabljenih gostov. Nekaj povabljenec je spregovorilo o zgodovini šole, nekateri so z nami delili svoje zgodbe, spet drugi pa so pohvalili delovanje OŠ Ivanjkovci. Še posebej zanimiv je bil govor gospe ravnateljice Nade Pignar, ki nas je popeljala skozi čas. Obiskovalci so uživali v nastopih otrok vrtca ter učencev vseh razredov osnovne šole Ivanjkovci. Učenci so se predstavili s folkloro, pevskim zborom, plesnimi točkami, recitacijami. Vsi smo se trudili, da je prireditev resnično uspela. Ob koncu prireditve smo obiskovalci in nastopajoči lahko uživali ob dobri hrani in si ogledali različne razstave, in sicer literarno, zgodovinsko in likovno. Zgodovinska razstava je ponujala razstavo starih knjig, iz šolske knjižnice na Svetinjah, pa tudi šolske potrebščine naših dedkov in babic niso manjkale. Tako so se lahko nekdanji učenci za trenutek vrnili v stare čase in zaplavali med prelepimi spomini. Literarno razstavo so krasili spisi, pesmi, lepe besede mladih ustvarjalcev, nekdanjih in današnjih učencev. Našli pa ste lahko tudi pesniško zbirko nekdanjega učenca Iva Vebra z naslovom Moj svet. Vsa dela izpod rok mladih umetnikov pa so si obiskovalci lahko ogledali na likovni razstavi.

Ob jubileju smo izdali zbornik z naslovom Z malimi koraki do velikih zgodb, saj v naše prostore vstopajo otroci z malimi koraki, v vrtec, prehodijo pot devetletke, potem pa odhajajo v svet, kjer ustvarjajo zgodbe svojega življenja. Če vas karkoli zanima o naši osnovni šoli, boste našli v tej posebni knjigi. V zborniku je veliko spominov, doživetij in občutkov učencev skozi osnovnošolska leta. Kakšen vtis je naredila na učence prvega razreda in vse tja do spominov učencev iz devetega razreda, ki so se od šole že poslovili. Prav tako so veliko člankov napisali tudi učitelji, ravnateljica in vsi, ki so prispevali k temu, da na naši šoli ni nikoli dolgčas. V njem lahko berete spomine nekdanjih učencev in zaposlenih. Svoj pečat so v zborniku prav tako pustili še župan občine Ormož Alojz Sok, magistra Vera Bevc, predstojnica zavoda RS za šolstvo, magistra Katica Pevec Semec, skrbnica projekta Bralna pismenost, Slavica Rajh, predsednica Krajevne skupnosti Ivanjkovci, Marija Caf, predsednica Društva prijateljev mladine Ivanjkovci, in Jože Plavec, predsednik PGD Ivanjkovci.

Brigita Fridl, prof.

Zbornik

Hvala vsem, ki ste z nami soustvarjali zgodbe in ste del njih.

Utrinki s prireditve

Kolaž razglednic

Plaketa

Alen Vincetič: »Pred nastopom na 130 letnici šole smo imeli generalko. Ob 17. uri je dvorano napolnila publika. Nastopal sem s folkloro in ko sem stopil na oder, me je zajela velika trema. Vendar ko smo začeli nastopati, sem se sprostil in pozabil, da me gleda toliko ljudi. Po končanem nastopu je sledila pogostitev.«

Špela Trstenjak: »Na proslavi sem se počutila odlično, ker sem nastopala s pevskim zborom. Najbolj zanimivo je bilo, ko je z nami zapela še učiteljica Marjetka. Ko sem stopila na hodnik, sem zagledala čokoladni fondit in jagode, katerih sem se zelo razveselila.«

Lara Lesjak: »Na 130-letnici šole mi je bilo super, saj sem nastopala. Gledat so me prišli mama, ata, brat Luka in babica. Nastopala sem pri pevskem zboru in pri plesnih. Ob začetku nastopa sem imela malo treme, vendar je kasneje izginila. Ko smo se najedli hrane, s katero nas je presenetila šola, so prišli še kurenti.«

Rok Rubin: »Všeč mi je bilo, ko je ravnateljica govorila o zgodovini šole.«

Matej Lipnik: »Najboljše mi je bilo gledati nastope plesnih skupin.«

Katja Dogša: »Na koncu smo vsi učenci in učitelji zapeli *Med iskrenimi ljudmi*.«

BRALNA PISMENOST IN MI V DRUGEM LETU

S pomočjo refleksije strokovnih delavcev smo ugotovili, da smo veliko uporabljali bralno-učne strategije, sploh VŽN, PV3P, Paukovo metodo, ki so jo nekateri strokovni delavci modificirali oz. prilagodili starostni stopnji učencev, metodo 5 prstov, pojmovna mreža, ribjo kost, tržnico znanja, ... Učitelji so omenjene metode uporabljali pri pouku v 40 %. Ta procent že nakazuje, da bi se večinoma učencev po njim lastni izbrani metodi lahko lotili samostojnega učenja.

V drugem šolskem letu smo si postavili naslednji prioriteti:

1. Nadaljujemo z BUS s poudarkom na metakogniciji.

2. Bralno razumevanje in razvoj branja pri otrocih iz manj spodbudnega okolja.

Krepitev BUS strategij se je pokazalo kot že delno ponotranjene metode dela tako pri učencih kot učiteljih, nekateri učitelji so pristop nadgradili s formativnim spremljanjem pouka. V suverenosti uporabe so naši učitelji pripravili tudi številne vzorčne ure za ravnatelje ormoških in lenarških šol, prav tako tudi za učitelje omenjenih področij. Nekatere vzorčne ure so bile posnete in kasneje prikazane na strokovnih posvetih o bralni pismenosti. Pri video zapisu dobrih učnih praks je skupaj z OŠ Ivanjkovci sodelovalo 10 šol.

Drugo prioriteto smo razvijali s pomočjo dodatnega izobraževanja zunanjih izvajalcev, evidentirali smo skupne značilnosti otrok po vertikalni (od vrtca do 9. razreda) in z naborom močnih področij posamezne skupine okrepili šibka področja otroka. S pristopom smo ugotovili nove razsežnosti in značilnosti teh otrok, za oceno napredka pa je obdobje delovanja prekratko.

Napredek učencev in šol v projektu smo merili centralno (spremljava je bila izvedena na vseh šolah, vključenih v projekt) in izbirno (odvisno od izbrane prioritete).

Tako smo centralno sodelovali pri enotnih bralnih testih za učence 3. razreda, s katerimi smo evalvirali splošne bralne zmožnosti tretješolcev, ter vprašalnik o uporabi BUS za učence 5. in 7. razredov, s katerimi smo evalvirali uporabo BUS pri vseh petošolcih in sedmošolcih v projektu. Rezultati so bili predstavljeni delno na strokovnih posvetih in na zaključni konferenci, za globlje razumevanje nam jih je na šoli interpretirala skrbnica projekta mag. Katica Pevec Semec.

Posebej smo ponosni, da smo sodelovali v natečaju za nastanek logotipa projekta in pri tem zmagali ter nastanka prvega videospota na temo BP, ki je nastal kot poletna bralna aktivnost.

V sklopu projekta sta nastali dve monografiji, strokovna in akademska, in v strokovno so umestili tudi dva širša naša prispevka.

Zahvala vsem strokovnim delavcem naše šole za intenzivno, strokovno in poglobljeno delo v sklopu projekta.

S pomočjo projekta smo želeli veliko, ogromno smo dosegli in upam, da bo veliko ostalo.

Ravnateljica Nada Pignar, prof.

ZAKLJUČNA KONFERENCA

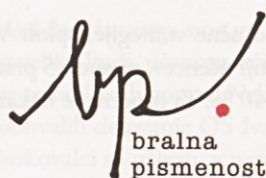
Konferenca je potekala 2. in 3. julija v Ljubljani in je kot vse predhodne vsebovala bogat program. Po uvodnem kulturnem programu in pozdravnih govorih smo se zelo razveselili podelitve nagrade naši šoli na natečaju za logotip projekta. S kvalitetno izdelano grafiko in strokovno utemeljitvijo sta komisijo prepričali profesorica likovne umetnosti Mojca Gula in profesorica angleščine Marjetka Pfajfar. Ponosno smo prevzeli v njunem imenu šopek in tablični računalnik, ki ga v šoli že s pridom uporabljamo.

Na konferenci smo poslušali predavanja o mišljenju in govoru kot napovedniku BP in znanja otrok skozi socialno in kulturno perspektivo, o učni podpori specifičnim učnim skupinam (angleška predavateljica Mary Dejaney), o spodbujanju pisanja za razvoj BP, o spremljanju ciljev za razvoj le-te, vprašali smo se, ali je BP dovolj za oblikovanje učenčevega smiselnega znanja in razumevanja in kako s projektom BP naprej. Za zaključek pa so nam raziskovalci predstavili refleksijo projekta skozi intervjuje s šolskimi fokusnimi skupinami, med katerimi je bila tudi naša šola.

Projekt BP se je uradno zaključil 31. 10. 2013, naše delo pa nikakor ni zaključeno. Nova spoznanja, metode in strategije bomo ohranili, nadgradili, prenašali na druge šole in jih vtakli v nov izziv, to je formativno spremljanje napredka učencev.

Tatjana Majdič, univ. org. dela

ZMAGOVALNI LOGOTIP

Za logotipom se skriva ideja "od ustvarjalca do bralca"; začne se pri avtorju, ki s svojim pisanjem, ustvarjanjem, odnosom do sveta, odzivom na tisto, kar zaznava - začuti potrebo po pisanju iz mnogoterih razlogov. To ustvarjanje, avtorstvo, pisanje predstavlja rokopis začetnic bp. Rokopis je človekov podpis, sredstvo, s katerim se istovetimo, dokažemo identiteto. Naloga bralca je, da dešifrira prebrano, dekodira, da poišče idejo, da se poglobi v besedilo.

Logotip je nadgrajen s ,podrobnejšo razlago', sredstvom, ki nam omogoča boljše razumevanje. Zapisano v slogu starega pisalnega stroja. Ta del predstavlja pripomočke, ki jih imamo na razpolago, vire, kjer lahko iščemo znanje. Pisalni stroj glasno udarja za nas že nekaj časa, celotna zgodovina zapisov nam je na voljo, da se dokopljemo do znanja.

In pika. Popolnost kroga. Zaključenost. Biti bralno pismen je privilegij, pravica, dolžnost. Vseh nas v tem krogu: rokopiscev, tipkarjev, bralcev, učiteljev, učencev. Zato začinjeno z **rdečo**. Ker požene kri po žilah, zaneti strast, dá moč in samozavest, napolni z energijo in motivira za ,aktivno napreč', usmerjenost navzgor, ki je ponazorjena s strmo naraščajočo linijo. Znanju naproti.

Mojca Grula, prof., in Marjetka Pfajfar, prof.

POLETNE BRALNE AKTIVNOSTI

V času počitnic so v šoli potekale poletne bralne aktivnosti, saj se vsi zavedamo, da je branje in knjiga dobra naložba tudi v času počitnic. Nekateri učenci so se posvetili poeziji, drugi knjigi, štirje učenci pa so pod mentorstvom Luka Veler posneli svoje pevske in igralske sposobnosti ter ustvarili prvi videospot o bralni pismenosti.

Saša Veler, prof., in Brigita Fridl, prof.

LUKA NAS JE NAUČIL, KAKO USTVARITI VIDEO SPOT.

Najprej sem na podlagi zahtevane vsebine in v naprej podanega besedila zaranžiral potek svojega dela. Tako sem ob misli na melodijo napisal besedilo. Besedilo sem s spremljavo na kitari uglasbil.

Posnel sem vse inštrumente za osnovo in nato dodajal melodije in „okrasitve“ še večih trakov in inštrumentov. Na koncu je seveda bilo treba še vse posnete trake sproducirati, da je sama zadeva dobila moč in zvok glasbe. Nasnel sem še svoj vokal, za pomoč in orientacijo pri snemanju otrok.

Opremo za snemanje sem naslednji dan pripeljal v OŠ Ivanjkovci, kjer sem posnel vokale štirih učencev.

Še isti dan me je čakalo popraviljanje in lepšanje posnetih vokalov, da sem jih lahko uporabil v pesmi. Naslednji dan sem se ponovno odpravil v šolo, kjer smo snemali videospot. Čeprav sem zaradi pomanjkanja časa čutil ovire, sem si vseeno v glavi zamislil potek kadrov v končnem izdelku videospota. Teh planov smo se držali, in tako posneli video. In seveda je treba za dobre tri minute videospota posneti veliko več, kot je kasneje uporabljeno.

Čakalo me je še iskanje dobrih kadrov in zlaganje le-teh na časovnico, se pravi ponovno produciranje. K produkciji seveda sodi še barvna korekcija in urejanje vseh fizičnih lastnosti videa.

Ponovno sem posnel svoj vokal, tokrat malo boljše in natančnejše, združil glasbo in video.

Videospot je bil pripravljen za objavo, treba ga je bilo še samo naložiti na youtube.com. Povezavo najdete tudi na spletni strani šole. Oglejte si videospot in uživajte.

BRANJE JE POTOVANJE

*Kaj je ta zadeva, ki je vplivala na svet,
nas izobraževala, nam spreminjala pogled?
Skruta med platnice, nasmeh poda na lice,
za nas je to mamilo, ki je zgrajeno iz besed.*

*Stvar, ki vedno knjigo naredi nam zanimivo,
je naša domišljija, ki sliko naredi igrivo.
Brez meja, svobodne volje ustvarimo fantazijo,
za nas je torej zgodba to, kar misli naše nam gradijo.*

REF:

*Toda ne za tiste, ki hitijo,
pri tistih zgodba v glavi naredi nemir.
Pri nas ob dobri zgodbi čustva ponorijo,
srce se zlomi, solza pade na papir.*

*Če se dolgočasiš in se nimaš kam za dat,
zagotovo kje je knjiga, ki se spleča jo prebrat.
Pa naj bo kriminalka, pustolovščina ali drama
prepusti se vsebini, saj se nimaš kaj za bat.*

Snemanje videospota v šolskem studiu

OŠ IVANJKOVCI JE OBISKAL TONE PARTLIJČ

»Ali veš, koga so danes pokopali?« je vprašal Domen osorno. Stavek, ki ga nemalokrat izreče pisatelj Tone Partljič, človek, katerega boli krivica. Je človek, ki je v literaturi našel svoj prostor. Vse do danes ga spremljajo zgodbe iz otroštva, katere rad pripoveduje. Vsaka zgodba nosi svoje sporočilo in del tega je z nami delil gospod Partljič, ki nas je ob zaključku bralne značke v mesecu maju obiskal na naši šoli.

Kljub turobnemu dnevu je g. Partljič na naše obraze narisal nasmeh s svojim pripovedovanjem smešnih, humornih zgodb, hkrati pa v nas vzbudil mnoga razmišljanja o življenju, krivicah, bolečini, usodi.

S svojim odkritim mišljenjem je marsikoga navdušil. Najprej nam je pripovedoval o svojem otroštvu. V pripoved je vključil zgodbo o svoji mami, ki je pobegnila od svoje mame, s katero je služila pri velikem kmetu in se zaradi želje po ljubezni preselila k neki gospe, ki se ji je vsako jutro pred odhodom na pašo nasmihala in rekla, da bi si tudi ona želela takega otroka.

Pripovedoval je tudi o svoji prvi poroki s Pojbičovo Verico, s katero se je poročil že pri devetih. V bistvu ni šlo za pravo poroko, vendar je pisatelju za vedno ostala v spominu. Če vas zanima več o tej poroki, lahko preberete njegovo zbirko črtic *Slišal sem, kako trava raste*. Gospod Partljič je tudi precejšnje število let delal kot gledališčnik, zato smo z njim zaigrali odlomek iz tragedije o Romeo in Juliji. V bistvu je želel prikazati delo v gledališču in hkrati izbral delo, katero sporoča, da je sovraštvo tisto, ki uniči ljubezen in vodi v smrt. Učenci razredne stopnje pa so se poistovetili s pravljničnimi junaki.

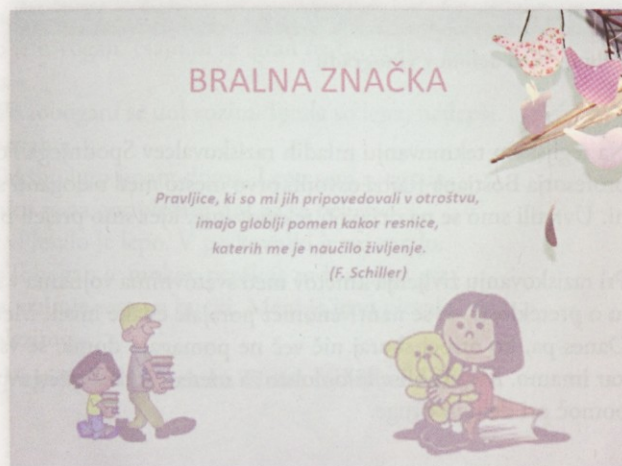
Ob zaključku je razredom podelil priznanja za osvojeno bralno značko, podelil je nagrade najhitrejšim bralkam, ki so bralno značko zaključile že 3. septembra 2012, ter sladoleđ učencem 3. razreda, ki so zmagali kot razred. Spominsko priznanje pa so dobili tisti, ki so bralni znački ostali zvesti vseh devet let. Teh je bilo kar 64 % devetošolcev. Pisatelj je bil navdušen nad številom bralcev, saj je kar 72 % vseh učencev osvojilo bralno značko. K temu je veliko pripomogla naša mentorica Brigita Fridl, ki nas je ves čas vzpodbujala, motivirala in približala knjigo kot vrednoto.

...Knjiga nam odpre nov svet, v katerega se lahko spustimo. S tem svetom naša domišljija raste in raste...

Učenci izbirnega predmeta TEV s profesorico Brigito Fridl

Obisk Toneta Partljiča

Klara Cimerman: »Knjiga ti odpira svet domišljije. Ponuja ti besede...«

Aljaž Halabarec: »Ko so igrali Romea in Julijo, sem se tako smejal, da me je kar zvijalo.«

Denis Škrinjar: »Ura s Partljičem je hitro minila. Nasmejati sem se in užival ob njegovem pripovedovanju.«

Nejc Grašič: »Bil je duhovit in zanimiv. Prebral bom kakšno njegovo knjigo.«

Blaž Fergola: »Srečanja s pisatelji so vedno dobra. Ostanajo spomini...«

Žan Lesjak: »Bilo je super. Smeh, ploskanje, zabava.«

Aljaž Prijol: »Užival sem. Njegovo pripovedovanje je bilo prijetno poslušati.«

Moje ime je Knjiga. Moja usoda je zapečatená. Krojili so jo mnogi pisatelji, ki so življenje posvetili pisanju. Niso pa nikakor zapečatili tvojega mišljenja in pustili so prosto pot, da se sam odločiš, kako gledaš name. *Vprašanje pa je, ali moje prednosti veš izkoristiti ali ne.*

Monika Viher

Če verjamete ali ne, se znotraj mene skriva čisto poseben svet. Svet, za katerega nekateri nikdar ne bodo vedeli, da obstaja. *Morda me prehitro sodijo po platnicah in ne verjamejo, da ima prav vsak priložnost, da se izkaže.*

Torej svet, ki ima svoja pravila in svoje dobrote.

ŽIVLJENJE KMETOV V IVANJKOVCIH MED SVETOVNIMA VOJNAMA

Tudi v prejšnjem šolskem letu smo bili učenci naše šole zelo uspešni na raziskovalnem področju. Karmen Bogša, Tilen Rajh in Hana Rakuša smo pripravili raziskovalno nalogo s področja zgodovine, z naslovom Življenje kmetov v Ivanjkovcih med svetovnima vojnama. Raziskovali smo na več različnih načinov. Najprej smo si postavili hipoteze in poiskali nekaj podatkov v knjigah. Nato smo obiskali več starejših krajanov, ki so nam v intervjujih pripovedovali o kmečkem življenju v naših krajih pred več kot 70. leti. Pokazali so nam tudi staro kmečko orodje in fotografije iz tistega časa. Sledilo je urejanje zbranega gradiva in pisanje naloge.

Nastala je zanimiva raziskovalna naloga na 32 straneh z bogatim slikovnim gradivom. Med raziskovanjem smo ugotovili, da se je delovni dan kmetov in viničarjev začel zgodaj zjutraj in končal zvečer. Med kmetijskimi panogami bilo najbolj pogosto vinogradništvo, med delavci v vinogradih in lastniki vinogradov pa so se razvili posebni viničarski odnosi. V vinogradih je bila vrsta opravil celo leto. Kmetje pri nas so se ukvarjali tudi s poljedelstvom. Na poljih so največ pridelovali koruzo, krompir, žitarice, peso in repo. Tudi na poljih so bila dela skoraj celo leto. Vsi kmetje so imeli tudi živino – največ govedo, prašiče, konje in kokoši. Za te živali so morali poskrbeti prav vsak dan. Kmečke družine so imele veliko otrok. Doma so pomagali pri številnih kmečkih delih. Že zgodaj zjutraj, še preden so šli v šolo, so pasli krave.

Odmor med delom v vinogradu

Odmor med košnjo

Na regijskem tekmovanju mladih raziskovalcev Spodnjega Podravja in Prlekije 6. aprila 2013 v Majšperku smo pod mentorstvom profesorja Boštjana Rajha osvojili prvo mesto med nalogami s področja zgodovine in prejeli zlato priznanje, na kar smo zelo ponosni. Uvrstili smo se na državno tekmovanje, kjer smo prejeli bronasto priznanje.

Pri raziskovanju življenja kmetov med svetovnima vojnama v naših krajih smo spoznali veliko novega in zanimivega. Ob razmišljanju o preteklosti so se nam venomer porajale enake misli. Menimo, da so nekoč kljub težkemu delu bili ljudje bolj odprti in veseli. Danes pa, ko otroci skoraj nič več ne pomagajo doma, se vse bolj prepiramo zaradi nepomembnih reči, namesto da bi cenili to, kar imamo. Morda bi se bilo dobro za mesec ali dva vrniti v preteklost in spoznati prave vrednote, kot so prijateljstvo, spoštovanje, pomoč pri delu in druge.

Hana Rakuša, Karmen Bogša in Tilen Rajh

Stara kmečka hiša v Lahoncih

Prikaz košnje na star način – TD Klopotec Žerovincih

PREUREDITEV IGRIŠČA IN NOVA IGRALA

Ureditev igrišča in postavitev novih igral je bila v tem letu velika pridobitev za naš vrtec.

Potreba po gibanju in igri sta primarni otrokovi potrebi. Z gibanjem telesa je pogojeno zaznavanje okolice, prostora, časa in samega sebe. Ko otrok začne obvladovati svoje roke, noge, trup, sčasoma začneja čutiti veselje, varnost, ugodje, dobro se počuti, pridobi si samozaupanje in samozavest.

Zunanja igrala na našem igrišču so: igralna hišica, stopnice, tobogan, plezalna mreža, kovinsko plezalo, gugalnica in peskovnik.

Igrala so tako namenjena za sproščeno izvajanje naravnih oblik gibanja, kot so hoja, tek, visenje, skoki, poskoki, plezanje, plazenja in guganje. Namenjena so tudi za razvijanje ravnotežja, za razvijanje gibalnih sposobnosti, kot so moč, natančnost, gibljivost, hitrost in vztrajnost. Igra v peskovniku pa otrokom omogoča sprostitev, druženje in spoznavanje različnih snovi in zmesi ter omogoča gibanje z rokami, dlanmi, prsti, nogami in stopali.

Slavnostna otvoritev prenovljenega igrišča je bila na prvi šolski dan, 2. 9. 2013. Vsem, ki so kakorkoli pomagali pri izvedbi te pridobitve za naš vrtec, se lepo zahvaljujemo.

Strokovne delavke vrtca si želimo, da bi bila igra na igralih varna in da bi otroci uživali pri igri.

LANA: »Rada se igram v peskovniku. Igram se z igračkami z lopatko in kanto.«

ANJA: »Igrišče je lepo. Gor grem po stopnicah, pa se dol spustim po toboganu.«

NEJC: »Grem po stopnicah navzgor in se spustim navzdol. To je plezalo. Na gugalnici se nisem gugal. Na peskovniku je mreža, da nam ne bi vzeli. Pesek se ne sme jesti.«

JAS: »To je tovogan. Najrajši se igran na tovogani. Tan je hiša.«

ROK: »Po toboganu se dol vozim. Igrala so lepa, najlepši je tobogan.«

MIA: »Takšno igro imam doma. Lepo sem se igrala. Stopnice so za gor plezati, dol pa se pelješ.«

BONO: »Plezalo je lepo. V peskovniku je zej mrzlo.

LENA: »Tobogan je moker, pesek je tudi moker, pa hucka. najraje sem na hucki. Meni je lepo plezalo, tam plezimo.«

Vzgojiteljci Darinka Tinko in Mišelca Vajda

PRVI ŠOLSKI DAN V VRTCU IVANJKOVCI

Prvi šolski dan v ponedeljek, 2. 9. 2013, je bil za naš vrtec dan radosti, dan veselja, dan sreče in dan ponovnega srečanja s prijatelji šole in vrtca, saj smo že drugo leto združeni v enovit javni zavod. Zjutraj smo se vsi skupaj zbrali v šolski telovadnici. Začetek šolskega leta se je začel svečano s himno in nagovorom ravnateljice Nade Pignar. Svečano smo sprejeli prvošolčke v šolsko skupnost. Otroci vrtca so z zanimanjem sledili programu učencev osnovne šole.

Veliko presenečenje nas je čakalo v garderobi vrtca: torta v obliki žoge s svečkami, za srečo v novem šolskem letu 2013/14. Po pihanju svečk in razdelitvi torte so se otroci razdelili po skupinah.

V skupini Žogic so najmlajši otroci, stari od enega leta do dveh let in jih je 11. Sončki so kombinirana skupina, stari od dveh let do štiri leta in jih je 15. V skupini Zvezdic je 17 otrok, starih od štiri do pet let. V skupini Mavrice je 20 otrok, starih pet do šest let. Skupaj imamo 63 otrok in v tem letu smo dodatno odprli še četrti oddelek.

Vse skupine skupaj predstavljamo delček Mavrice, ki smo jo stkali skupaj z osnovno šolo v jeseni 2012. Vsi skupaj se trudimo, da ostanejo barve mavrice še naprej tako lepe in vesele ...

Vzgojiteljci Slavica Kosec in Lidija Janežič

Igra Žogic z žogami

OBOGATITVENE DEJAVNOSTI V SKUPINI »MAVRICE«

V soglasju s starši se v letošnjem šolskem letu vsi otroci starejše skupine »Mavrice« udeležujejo obogatitvenih dejavnosti, ki jih vodita vzgojiteljici v sodelovanju učiteljic osnovne šole. To so dejavnosti, ki sodijo v izvedbeni Kurikulum vrtca. Izvajajo se v okviru posameznega dne otrokovega bivanja v vrtcu.

NIKA: »Slikali smo se, pa stisnili prijatelji skupaj. Gašper Puklavec, Julija, Nik so moji najboljši prijatelji.«

NEJC: »Smo se radi imeli. Jaz sem objel Bora.«

ŽIGA: »Smo se objeli. Najrajši se igram z Gašperom Štabucem.«

MARCEL: »Moj prijatelj je Nik.«

Že prvi dan pa smo v skupini »Mavrice« pokazali, kako se imamo radi

Tekom tega leta se je v naši skupini »Mavrice« že mnogo lepega zgodilo. Spoznali smo nove pesmice, pravljice, raziskovali smo z učiteljico Zdenko, govorili po angleško z učiteljico Marjetko in obiskali šolsko knjižnico, kjer smo se pogovorili z vzgojiteljicama in knjižničarko Brigito o obnašanju v knjižnici ter si izposodili knjige za domov.

OBISKUJEMO ŠOLSKO KNJIŽNICO

Šolsko knjižnico obiskujemo ob petkih. Vsak izmed nas si lahko sam izbere in izposodi knjigo. Zdaj otroci že pridno ob ilustracijah pripovedujejo zgodbe in pravljice.

GAŠPER Š.: »Počasi gremo v knjižnico. Te pa imamo sabo izkaznico pa knjigo.«

MAI: »Tam si knjigo izberem, pa jo lahko gledam tam.«

MATEJ: »V knjižnici si sposodimo knjige.«

TAI: »Mi je mama moja prebrala zgodbo in sem za njo ponavlja. Te pa sem šel v vrtec zgodbo o Grdem račku prebrat.«

MALI RAZISKOVALEC

Z učiteljico Zdenko smo naredili poizkus in doživeli ples mavričnih mehurčkov. Zgodil se je pravi čudež. Voda se je poigrala z barvo in mi smo opazovali ples mavričnih barv. Preizkusili smo, kaj se zgodi, če na barvni krogec flomastra dodamo kapljico vode, raziskovali in ugotavljali, kako vpliva na naše zdravje hrup, posejali fižol in zdaj vsaki dan beležimo spremembe. Na fižolu smo že opazili kalčke.

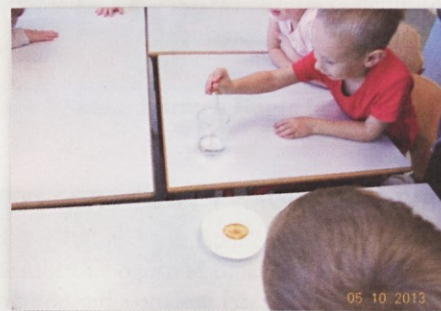
LUKA: »Barvali smo pikico. Te pa je nastajala vedno večja pika.«

MIHA: »Mavrične kroge in mehurčke smo delali. Tam pri učiteljici Zdenki se učimo, gledamo zanimive risanke.«

SAMANTA: »Risali smo mavrico. Notri smo dali barvo za lase, cet in mavrični prah, oranžni, pa veter je zapiha.«

GAŠPER P.: »Kda smo fižolčke sadili. Dali smo jih v šalčko, te pa smo vodo gor dali.«

BOR: »Kroge smo s kapalko delali. Da smo vsi s kapalko gor vodo spuščali.«

GOVORIMO ANGLEŠKO

Učiteljica Marjetka nam zmeraj pripravi zanimivo igro, da si lažje zapomnimo angleške besede. Veliko tudi pojemo v angleščini, poslušamo zgodbe, si ogledamo kakšno poučno risanko ali se z angleškimi besedami poigramo kar v telovadnici.

NIK: »Igramo se s kačo in skačemo, pa angleško smo govorili.«

LAN: »Kača je jedla, spala, v šolo je šla, v trgovino je šla, igrala se je, te pa smo prek kače skakali.«

LEON: »Najboljše mi je bilo tisto, ko smo prek vrvice skakali.«

SAMUEL: »Prek vrvice smo skakali. Rad hodim k angleščini.«

JULIJA: »Ko smo se pogovarjali o gosenci v krogu. Barvali smo pobarvanke o gosenci. Pa pesmica mi je bila tudi lepa v angleščini.«

Vzgojiteljici Terezija Lukman in Karmen Žula

NAŠA VESELA DRUŽENJA S ŠOLARJI

Športni program Mali sonček izvajamo v vrtcu Ivanjkovci že vrsto let. Ena od predvidenih dejavnosti je tudi gibalno športno druženje, katerega smo izvedli v obliki mini **olimpiade in nanjo povabili starše in stare starše otrok ter prijatelje iz šole**. Otroci so se po posameznih postajah preizkušali v zabavnih, napetih in poučnih aktivnostih ter za vsako opravljeno nalogo prejeli delček sestavljanke slike malega sončka.

Kako smo se počutili, kaj nam je bilo všeč, zakaj je pomembno, da se veliko gibamo, kaj najraje počnemo v telovadnici?

MATIJA: »Da smo zdravi, za ravnotežje.«

ROK: »Zato se moramo gibati, da dobimo moč. Pa lahko dobimo dosti C vitamina, pa lahko gor nekaj težkega dvignemo.«

TILEN: »Jaz sem tudi tu bil, sem sedel in sem dobil sončka.«

LANA: »Jaz sem tu imela čop. Jaz sem tudi dobila sončka. Dobila sem ga, da ga lahko sestavim. Tekla sem.«

TAI: »Lepo sem bežal, ampak vlegel sem se na žogo, pa plezal sem previdno, pa pridno sem gor hodil po klopi.«

AMELI ZOJA: »Gibamo se zato, da si razmigamo telo. Pa medvedke smo tudi peljali k zdravniku.«

TARAS: »Jaz sem se z avteki vozil, pa plezal gor. Dobro je, da si razmigaš telo.«

TIMOTEJ: »Na žogi smo hoteli plavati, pa gor smo plezali.«

TAJA: »Moramo biti zdravi. To smo z zdravo hrano, z vitaminom C in sadjem. Pa telo si lahko razgibamo.«

NUŠA: »Ne smemo kašljati in kihati v druge. V telovadnici se ne smemo zaletavati in po tleh metati. V telovadnici bežimo.«

VALENTINA: »Jaz sem se v telovadnici lepo obnašala. Tara, moja sestra iz šole, je bila poleg mene, pa sem jaz pri njej bila in sma skupaj skozi mrežo hodile.«

LARA: »Peljala sem se z avteki: to moraš priti na vrsto, pa se moraš z nogami porivati.«

KRISTJAN: »Najrajši sem se vozil z avteki.«

NEJC: »Enkrat sem se šla z mamo kopat. Dobro je, da imamo žoge.«

MATEJ: »V telovadnici se ne smemo dreti. V telovadnici bežimo in telovadimo. Najrajši se po tleh plazim in se igram morje in polžeka. Polžek je bolj počasi.«

NIKO: »Če ne telovadiš, ti kosti pokajo. Najrajši bežim.«

ALINA: »Mama pa ata sta prišla. Z atijem sem bežala, ata je bil hitrejši. Moja Timea se je pri mami cartala.«

Vzgojiteljice Mihaela Vočanec, Barbara Anderlič, Barbara Mar

MEDIMEDO

Vse več otrok se boji zdravnika ter bolnišnic in od tod ideja nemških študentov za projekt Medimedo. Študentje medicine Maribor so leta 2005 v Rušah projekt posnemali in med otroki je bil zelo lepo sprejet. V projektu sledijo ciljem: otrokom želijo pomagati pri premagovanju strahu pred zdravniki, zdravniškim pregledom in zdravniškimi pripomočki; izobraževanje otrok o delu zdravnika; seznanitev z osnovnimi zdravniškimi preiskavami in medgeneracijsko druženje, pri katerem se študentje medicine urijo pri delu z najmlajšimi pacienti. Študentje, med njimi tudi naša nekdanja učenka, sedaj uspešna študentka medicinske fakultete v Mariboru, so v oktobru obiskali tudi otroke našega vrtca. Otroci so prinesli bolno igračo in že prej izdelali zanjo zdravstveno izkaznico. Študentje so pripravili Bolnišnico Medimedo s čakalnico, ambulantami, operacijsko dvorano, rentgen in igralne površine. Otroci so medicinski sestri oddali izkaznice za svoje bolne igrače, ta pa jih je napotila v ambulanto, kjer so zdravniku opisali težave svoje igrače. Po potrebi jih je napotil k specialistu. Otroci so ob igri pozabili na strah, čutili odgovornost do svojih bolnih igrač in dobro so poskrbeli zanje. Hkrati pa upamo, da so spoznali, da zdravnik ni negativna oseba, ampak oseba, ki jim pomaga, ko so bolni.

Brigita Fridl, prof.

ŠPORTNI DAN – MALI SONČEK

V lanskem šolskem letu smo imeli skupaj z vrtcem športni dan v šolski telovadnici. Takrat smo obiskovali prvi razred.

Izvajali smo različne igre, tekali, se vozili z avtomobilčki, nosili žoge na loparjih, se plazili skozi vrvice, skakali »gumitvist«. Vrteški otroci in mi smo bili med sabo pomešani. Z veseljem se spominjamo tega dne, saj nam je bilo zares lepo.

Anamari Fajfar, Aljaž Ivančič, Tara Lazar, Anemarie Feuš

TEDEN OTROKA- OBISK SKUPINE IZ VRTCA – MAVRICE

V letošnjem šolskem letu smo ob tednu otroka v našem razredu vsak dan imeli kakšno posebno nalogo, aktivnost, igro. Iskali smo zaklad, med drugim pa so nas obiskali tudi otroci iz vrtca z vzgojiteljico Terezijo. Skupaj smo spoznavali pravila in dolžnosti otrok, spoznavali otrokove pravice. Ker pa so otroci iz vrtca naslednji dan odhajali na zobozdravstveni pregled, smo jim za pogum zapeli pesem in si skupaj z njimi ogledali risanko o delu zobozdravnika. Otroci so bili pomirjeni, povedali smo jim tudi, da smo bili tudi mi na tem pregledu in smo se imeli odlično.

Evelin Husić, Eva Škrinjar, Špela Kociper, Ališa Dogša, Matej Bratuša

DELOVNE NAVADE

Ena izmed delovnih navad je, da dobro poslušamo pri pouku. Sodelujemo. Druga dobra navada je, da vsak dan vadimo branje, zelo pomembna pa je tudi tretja- da pravočasno pridemo v šolo. Navad - tako dobrih, kot slabih je še mnogo.

Zakaj pa so pomembne dobre delovne navade? Zato ker se učimo za življenje, spoznavamo veliko novega in zato zrastemo v odgovorne ljudi.

Žan Brenholc, Anja Lipnik, Patrik Gjerek

VRT

V drugem razredu smo se učili o vrtu. Spoznali smo nove besede in veliko zanimivosti. Spoznali smo, da pri nekaterih rastlinah jemo semena, pri drugih plodove, pri tretjih čebulice, korenine in gomolje. Zelo zanimivo nam je bila ugotovitev, da pri cvetači najpogosteje jemo cvetove. Vrtnine so zelo zdrave, predvsem tiste, ki zrastejo na domačem vrtu. Za zaključek pa smo si iz vseh prinesenih vrtnin skuhalo zdravo zelenjavno juho, ki nas je pogrela in nam dala novih moči za raziskovanje.

Tanja Veldin, Taja Kosec, Anja Novak

OJ TA VESELI ZIMSKI ČAS

Prvošolci se najbolj veselijo zime, komaj čakajo, da zapade sneg, da jih obiščejo dobri možje in...

Luka Lesjak: »Zima mi je všeč, ker mi sestra pomaga narediti snežaka.«

Jan Slana: »Rad se sankam, kepam z bratcem in delam stolpe z velikimi kepami.«

Lana Rajh (Strezetina): »Rada se igram na snegu, ker je bel in nežen.«

Žana Dokl Jarc: »Pozimi rada delam snežake, stric Igor mi pomaga narediti iglu.«

Alina Anželj: »Lepe so mi stopinje v belem snegu. Ata me uči smučati.«

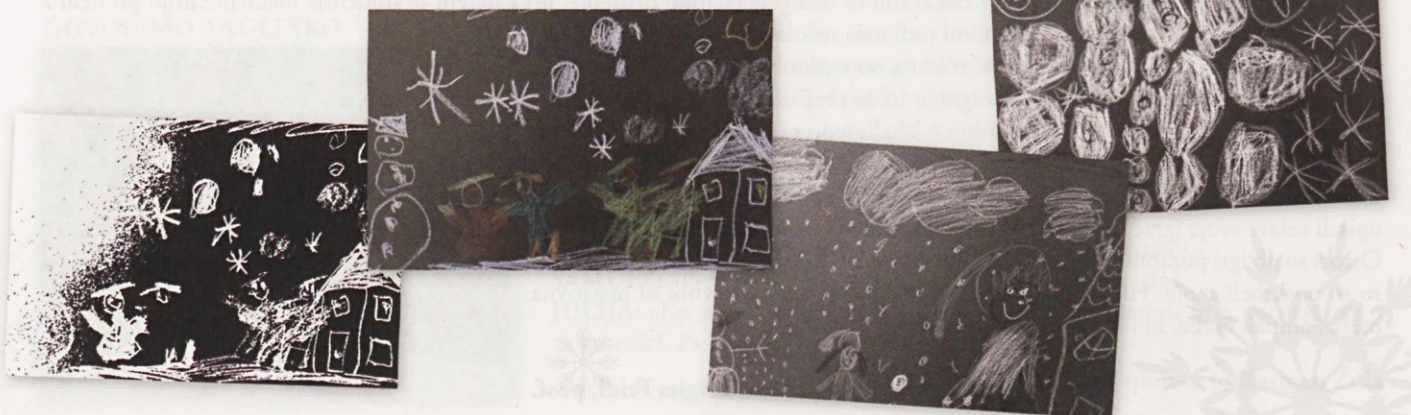
Lana Rajh (Pavlovski Vrh): »V snegu rada delam angelčke, se smučam in delam snežake.«

Žan Majdič: »Z dedkom hodim na drsanje. On me uči drsati.«

Jan Habjanič: »Ata je izdelal ptičjo krmilnico in hranimo ptičke.«

Rebeka Gregorinčič: »Čakam, da me obiščejo trije dobri možje: Miklavž, Božiček in dedek Mráz.«

Žan Sovič: »Rad gledam snežinke in z njimi plešem.«

VESELA ŠOLA

Vesela šola je tekmovanje iz vsesplošnega znanja, ki poteka na šolski in državni ravni. Tekmovalne pole vsebujejo naloge izbirnega tipa, ki so sestavljene glede na predhodno določene vsebine, pola prav tako vsebuje nalogo v angleščini in nalogo iz logike; pola na državnem tekmovanju pa je sestavljena tudi iz naloge, povezane z znanjem iz slovenščine. Veliko nalog je iz splošne razgledanosti. Šolsko tekmovanje je potekalo že v marcu, državno pa 17. aprila. Državnega tekmovanja sem se tudi sama udeležila in dosegla odličen rezultat. V skupini osmega razreda sem osvojila naslov državne prvakinja ter s tem zlato priznanje.

Kot za nagrado za odličen rezultat sem se prvega junija v Ljubljani skupaj s svojo mamo, svojo mentorico gospo Brigito Fridl in gospo ravnateljico Nado Pignar udeležila prireditve v Festivalni dvorani v Ljubljani. Prireditve je bila namenjena učencem, ki smo dosegli zlata priznanja. Na prireditvi je bilo res krasno, vodil jo je namreč Boštjan Gorenc- Pižama, zraven pa so nastajale umetniške mojstrovine pod čopičem Mateja De Cecco. Na prireditvi so spregovorili še Jure Kreft (Gremo mi po svoje), Miha Hočevar (režiser filma Gremo mi po svoje), Lucija Čirovič, Pavle Ravnohrib... Verjetno ste vsaj koga med njimi prepoznali. Vsi so namreč znani slovenski igralci. Tema prireditve je bila v bistvu iz oktobrske vsebine, ki je govorila o različnih žanrih in razvoju filma. Dopoldne je še prehitro minilo, vsekakor pa se mi zdi, da se bom tega dneva za vedno spominjala.

Hana Rakuša

Dobitniki zlatih priznanj

Z RASTKOM ZMAGALI V SPRETNOSTNI IN HITROSTNI VOŽNJI

„Go-car-go! ali Bo kar bo! je projekt Šolskega centra Ptuj, ob katerem učenci spoznajo poklice, povezane z izdelavo avtomobila, pridobivajo ročne spretnosti, na zaključni prireditvi pa se med seboj pomerijo tudi v spretnostnih vožnjah z izdelanimi ekstramobili. V šolskem letu 2012/13 smo se učenci z mentorji že tretjič zapovrstjo udeležili tega srečanja na Ptuj v Šolskem centru. Osnovne šole s širšega ptujskega, ormoškega, ljutomerskega in lenarškega območja smo tekmoval v izdelavi avtomobilčkov. Učenci naše šole s pomočjo mentorja Aleksandra Majeriča so izdelali poseben avtomobilček, ki smo ga poimenovali »Rastko«. Na že pripravljeno ogrodje smo morali izdelati dno vozila, namestiti krmilo, ročno zavoro, sedež in varnostni pas ter ga okrasiti. Ob izdelavi smo razmišljali o strojniškem, elektro-mehatronske in ekonomsko-marketingem vidiku vozila, ob tem pa smo upoštevali tudi biotehniški vidik (varstvo okolja, razgradnja materiala itd.) Letos je tekmovanje privabilo 20 tekmovalnih ekip, tudi iz sosednje Hrvaške. Naša šola se, kot vsako leto, **ponaša s prvim mestom v spretnostni in hitrostni vožnji in 4. mestom v nadgradnji.**

Vsem sodelujočim čestitamo in želimo veliko uspehov tudi v prihodnje.

Saša Veler, prof.

Rastko

OBISK ŠOLE NA SEVERU NEMČIJE

V času od 24. do 27. avgusta 2013 se nas je 8 strokovnih delavcev naše šole podalo na strokovno ekskurzijo na sever Nemčije, v Hamburg. Pri prejšnjih ekskurzijah v tujino smo že dobro spoznali šolski sistem angleško govorečih dežel, saj smo si ogledali šole na Irskem, Škotskem in v Londonu. Tokrat pa smo želeli spoznati še nemški šolski sistem. Povezali smo se z našo krajanko Alenko Bratuša, ki si je ustvarila družino v mestu Schwerin pri Hamburgu, kjer živi že 7 let. Pomagala nam je pri navezovanju kontaktov z waldorfsko šolo v Schwerinu.

Na waldorfski šoli nas je sprejela direktorica šole. Skupaj s pedagoškim vodjem sta predstavila nemški šolski sistem in koncept waldorfskih šol. Pri ogledu prostorov šole smo se pogovarjali še z drugimi učitelji. V Nemčiji je šolstvo v pristojnosti zveznih dežel, v Schwerinu torej zvezne dežele Mecklenburg – Vorpommern. Povsod v Nemčiji otroci obiskujejo osnovno šolo (die Grundschule) le štiri leta, nato pa obvezno šolanje nadaljujejo večinoma 8 let na srednjih šolah. V organizaciji srednjih šol je med deželami nekaj razlik. V večini nemških dežel pa desetletniki nadaljujejo s šolanjem na gimnazijah, realkah (die Realschule) ali t. i. skupnih šolah (die Gesamtschule). Po končani gimnaziji ali realki se učenci večinoma vpšejo na visoke strokovne šole ali na univerzitetne programe, na skupnih šolah pa se izobrazijo za bodoči poklic. Okrog petina učencev obiskuje zasebne šole, ki so katoliške, waldorfske ali druge.

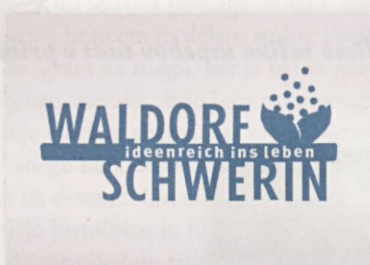
Waldorfsko šolo v Schwerinu obiskuje okrog 300 učencev od 1. do 12. razreda, pri šoli je tudi waldorfski vrtec. Tisti, ki želijo opraviti maturo, pa šolo obiskujejo še 13. leto in se poglobljeno pripravljajo nanjo. Učenci, ki se ne odločijo za maturo, že po 12. letu šolanja pri njih pridobijo poklic.

Koncept waldorfskih šol se kar precej razlikuje od nemških javnih šol in je v marsičem bolj podoben slovenskim kot pa nemškim javnim osnovnim šolam. Ker je to zasebna šola, starši plačajo šolnino. Otroci lahko ostanejo na tej šoli od 1. do 12. razreda in jim torej po prvih štirih letih ni treba na drugo šolo. Številčnih ocen vse do 11. razreda nimajo, imajo le opisne. Vseh prvih šest let učence poučuje isti učitelj, od 7. razreda naprej se začnejo postopoma vključevati predmetni učitelji. Večino učne snovi obravnavajo v obliki projektov, ki lahko trajajo več tednov. Temeljne predmete (nemščino, dva tuja jezika in matematiko) pa ločeno še dodatno vadijo. Od 7. razreda naprej postopoma vedno bolj prevladuje predmetni pouk. Velik poudarek dajejo praktičnemu pouku, naravoslovju, tehniki in umetnosti. Učenci se hitro navadijo na samostojno in skupinsko delo. Učitelji z njimi lahko veliko delajo individualno ali v manjših skupinah.

Za vsa področja imajo nove dobro opremljene specialne učilnice – več učilnic za tehniko, ročna dela, naravoslovje, glasbo in likovno ustvarjanje, pri šoli je tudi vrt in učilnica na prostem. Delujejo v večih zgradbah. Razen glavne zgradbe, kjer je večina pouka, imajo še manjše zgradbe za podaljšano bivanje, upravne prostore z jedilnico in hiško, v kateri je knjižnica.

Med obiskom šole na severu Nemčije smo dobili vpogled v njihovo šolsko delo in vsakdan. Lahko smo izmenjali izkušnje. Tudi tokrat smo ugotovili, da je naša šola primerljiva s šolami drugod po Evropi.

Boštjan Rajh, prof.

LONdon.

To poletje smo se takoj po koncu šolskega odpravili na potovanje v London. Pred potovanjem smo sklicali več sestankov, v katerih smo se dogovorili, kdo gre, koliko denarja potrebujemo, kaj bomo tam obiskali, ... Končno smo dočakali dan odhoda. Nekatere nas je bilo strah letala, vendar ko smo se vzdignili nad oblake, smo bili navdušeni. V Londonu smo obiskali veliko muzejev in galerij, npr. Tate Modern, National Gallery, Madame Tussauds, videli smo Big Ben, se sprehajali ob reki Temzi, ... Na tem potovanju smo vsi zelo uživali in občudovali mesto. *Ana Vidovič. LONdon.* Vsak si želi potovati v London, lani nam je to tudi uspelo. Nismo verjeli, da resnično gremo, dokler nismo vstopili na letalo. Nervoza in strah sta bila prisotna ob vzletu, vendar ko začneš gledati skozi tisto majhno okno, si resnično 'med oblaki'. Razgleda se ne da opisati, ker je resnično neverjeten. Ogledali smo si veliko muzejev, vendar moramo priznati, da nam je bilo v Madame Tussauds najboljše. Saj smo se vendar fotografirali z mojimi najljubšimi zvezdniki. Ta izlet je bil zelo zanimiv, saj smo se z učiteljicami resnično zabavali. Bili smo odlična skupina. Ves čas so bili naši pogovori napolnjeni s humorjem, Tilen, kot edini fant z nami (zdaj že srednješolec), pa je pokazal svojo nežnejšo stran. Mislim, da se vsi strinjajo, da smo cel teden jedli odlično hrano. Nismo se naveličali McDonald'sa in domačih klobas.

Takoj smo obvladali poti na podzemni, tako da smo včasih prevzeli vodstvo. To potovanje je bilo nepozabno, navezali pa smo tudi medsebojna prijateljstva. *Eva F. MIND the GAP.* (Pazi na vrzel.) Sedemindvajsetega junija smo se odpravili v eno najlepših mest na Svetu – London. Verjetno ni potrebno posebej razlagati, da smo se na začetku vsi bali letenja z letalom, vendar je strah hitro minil. Takoj, ko smo prišli v London, nas je zadel utrip velemesta. Na London smo se hitro navadili in se nanj navezali. Obiskali smo toliko znamenitosti, npr. National Gallery, Tate Modern, Buckingham Palace, srečali smo se celo s kraljico ... no kraljico narejeno iz voska v muzeju voščenih lutk Madame Tussauds. Kraljica je kraljica! Pet dni je še prehitro minilo, zato se je na poti domov slišalo le nas. Govorili smo o doživetjih, še bolj pa smo bili žalostni, da je že konec, saj je priprav na London bilo res veliko. Saj bi vam povedala še več naših dogodivščin. Ampak smo se med sabo dogovorili: What happens in London, stays in London. Ne, učiteljica Marjetka? *Hana Rakuša LONdon.* Po končanem šolskem letu si vsak zasluži počitek, nekateri gredo na morje, nekateri na počitnice k prijatelju/ici, mi pa smo se odpravili v London. Za nekatere je to bil prvi let z letalom, vendar smo bili vsi navdušeni, ko smo skozi okna videli bele oblake. Po dveh urah leta smo prispeli v London. Obiskali smo razne galerije ter muzeje, parke in se po dolgem dnevu vrnili v hostel. Potovanje v London je bila dobra priložnost, da smo se nekaj naučili, premagali strah vožnje z letalom, se zblížili in si pripovedovali razne zgodbe, mi smo to priložnost izkoristili. *Mateja Vidovič. LONdon.* Nekaj dni po koncu šolskega leta smo se odpravili na letališče v Celovec. Moj oče je peljal. Ko smo prispeli, smo spili sok in nato ... čakati. Ko smo šli skozi vse preglede, je bil končno vstop v letalo. Po dvournem letu smo spet stali na ljubih tleh. V sledečih dneh pa smo šli mimo Big Bena, jedli v parku pred Buckingham Palace, si ogledovali galerije in muzeje. Potovanje v Anglijo mi je prineslo veliko novih izkušenj. Priložnost je bila odlična in priporočam, da se odpravite v London, da boste raziskali London tudi v živo in ne samo na internetu. *Samanta Vesenjāk. LONdon.* Prvič sem ga obiskala julija 2012. Mesto me je prevzelo in vedela sem, da se hočem še kdaj vrniti. Oyster kartica je ostala moja. Zelo sem se razveselila, ko sem izvedela, da bom London še enkrat doživela, tokrat ob vodenju naših učencev. Vestno sem spremljala Googlov dokument, v katerega so učenci vpisovali, kaj vse si želijo ogledati v Londonu, kaj doživeti, kje jesti. Na zemljevidu pa se je pojavljalo vedno več ☺, poiskala sem načrt podzemne in začela z načrtovanjem. Ko pristanemo, poiščemo avtobus do Liverpool Streeta. Se srečamo s podzemno, poiščemo Central Line in se odpeljemo do postaje Holborn, prestopimo na Piccadilly line in se odpeljemo do Russell Square, kjer smo si rezervirali hostel. Končno je prišel dan, ko smo odpotovali in se nastanili. Učencem sem razložila London Tube sistem in nekateri so ga obvladali že drugi dan. Vse nadaljnje proge in postaje so načrtovali učenci, pod budnim očesom. Tudi tokrat nisem vrnila Oyster kartice. V predalu čaka nove izzive. *Simona IONdon.* Navdih za umetnost se ponuja na vsakem koraku. Po ogledu znamenitega Tate Modern smo se zavedali, da smo v mestu najvišje ustvarjalnosti, inovativnosti in trendov, ki usmerjajo svet. Ogled National Gallery nam je ponudil sprehod po zgodovini likovne umetnosti, brez katere ne bi bilo današnje moderne umetnosti. *Mojca LONdon.*

Mesto, ki se ga ne naveličaš. Doživiš ga le delček in kljub pregovorni tradicionalnosti Angležev se ne-nehno spreminja. Postavlja nove trende in ustvarja presežke. Pet dni smo soustvarjali utrip mesta. Naša ubrana skupinica je dihala v ritmu metropole in se spoznavala (eden drugega in vsak sebe). Potovanja so intenzivna doživetja, so trenutki čudenja in soustvarjanja trajnih spominov: Obisk druge najelitnejše šole v državi. Samozavest in samostojnost naših učencev. Prijetna utrujenost po celodnevni vtisih in natrpanem urniku. Camden Market s kulinariko celotnega sveta. Rabljene knjige. Semaforji, kovčki in smeh. *Marjetka*

DAN EVROPE V ORMOŽU

9. maja 2013 smo v Ormožu pred grajsko pristavo obeležili letošnji dan Evrope. Pobudo za prireditev je dala ravnateljica Nada Pignar, pridružile pa so se ji vse ostale osnovne šole s širšega ormoškega območja, Glasbena šola Ormož in Gimnazija Ormož, prav tako so projekt podprli župani vseh treh občin. Medijsko nas je močno podprl radio Prlek. Šole smo predstavile vseh 27 držav Evropske unije in bodočo članico Hrvaško. Pridružili so se nam tudi učenci iz hrvaških osnovnih šol Petrijanec in Štrigova, ki so predstavili svoji šoli in županijo.

Zjutraj smo vsi sodelujoči učenci pripravili svoje stojnice. Ob 10. uri je bil osrednji del prireditve. Najprej so učenci Glasbene šole Ormož zaigrali slovensko in evropsko himno. Na prireditvi nas je pozdravil tudi evropski poslanec Lojze Peterle, ki je samo za to priložnost prišel v Ormož. Iz njegovega govora smo si najbolj zapomnili, da v Evropi ni velikih in majhnih, ampak smo lahko vsi veliki po svojem znanju, idejah in uspehu, tudi Slovenci.

Po teh nagovorih so si vsi lahko ogledali pestre stojnice in ob tem poslušali himne evropskih držav, ki so jih igrali učenci Glasbene šole Ormož. Na prireditvi je bilo res veliko otrok iz vrtcev, učencev, dijakov in drugih obiskovalcev.

Naši osmošolci so na stojnicah predstavili Belgijo, Nizozemsko, Irsko in Veliko Britanijo. Na to so se temeljito pripravili. Povezali so svojo znanje geografije, zgodovine, angleščine, nemščine, slovenščine in drugih predmetov in omenjene države predstavili s plakati, knjigami, brošurami, spominki, zastavicami in drugim. Obiskovalci so se lahko pri stojnici Belgije in Nizozemske posladkali z belgijskimi pralinami, si ogledali maketo bruseljskega Atomiuma, bronasti kipec Manekena Pisa, prave nizozemske lesene cikle, keramične spominke in tulipane. Pri stojnici Velike Britanije in Irske so lahko videli tipične britanske spominke, kot so rdeče telefonske govornice, poštni nabiralnike in dvonadstropne avtobuse, maketo londonskega Big Bena, zastavico lanskimi olimpijskih iger, irske zelene škrate, sestavili irsko sestavljanke in z učenci tudi spregovorili v angleščini.

Prireditev pred grajsko pristavo so si ogledali tudi učenci ostalih razredov naše šole, ki so ob tem imeli še ogledne in delavnice v ormoškem muzeju in knjižnici.

Boštjan Rajh, prof.

UČENCI MENIJO...

Karmen Kaučič: »V Ormožu sem predstavljala Nizozemsko. Na stojnici smo imeli brošure, plakate in nizozemske spominke, tulipane ter cikle. Ogledala sem si tudi stojnice drugih šol, in se s tem naučila nekaj novega o evropskih državah.«

Luka Janežič: »Na stojnicah smo predstavljali štiri evropske države. Všeč mi je bilo, da smo jih predstavljali učenci in da smo lahko šli gledat še stojnice drugih šol.«

Gašper Viher: »V četrtek, 9. maja, smo se z avtobusom odpeljali do grajske pristave v Ormožu, kjer smo razstavili plakate in druge predmete. Prišlo je veliko ljudi, ves čas smo jim na naših stojnicah kaj predstavljali. Šli smo si ogledat tudi druge stojnice.«

Aljaž Meško: »Predstavljaj sem Belgijo. Na ta dan smo se dolgo pripravljali, da smo imeli res lepe plakate in zastavice. Dan nam je odlično uspelo.«

Luka Simonič: »Predstavljanje evropskih držav je bilo zanimivo in zabavno. Všeč mi je bilo, da so zaigrali himno Evrope. Stojnice so bile zanimive.«

Amadeja Hanžekovič: »Na stojnici sem predstavljala Nizozemsko in za svojo predstavitev dobila veliko pohval obiskovalcev.«

Laura Kosi: »Moja skupina je predstavljala Irsko. Celoten dan je bil pester in poučen. Najbolj mi je ostala v spominu bivša sošolka Sanja, ki je oblekla škotski kilt in je v njem bila lepa in smešna.«

Tamara Skok: »Evropska vas v Ormožu je bila zelo zanimiva. Za predstavitev držav na stojnicah smo se zelo dobro pripravili. Tudi naslednje leto bi rada predstavila evropsko državo.«

ALTERNATIVNI VIRI ENERGIJE IN NARAVOVARSTVENE DEJAVNOSTI

Ob svetovnem dnevu Zemlje, ki ga obeležujemo vsako leto 22. aprila, smo na šoli izvedli eko dan z naslovom *Alternativni viri energije in naravovarstvene dejavnosti*. Skozi izvedbo dneva dejavnosti smo hoteli razvijati ekološko zavest in odgovornost za razvijanje skrbi za čisto okolje. Velik poudarek smo namenili aktualnim ekološkim problemom, predvsem spoznati načine ravnanja oziroma ločevanja odpadkov ter kako poteka nadaljnja uporaba le-teh. Spoznavali smo načine čiščenja odpadnih vod, posebej rastlinsko čistilno napravo, ter način pridobivanja pitne vode za lokalno okolje. Spoznavali smo obnovljive vire energije, kot so biomasa, sončna energija. Zanimivo je bilo spoznavati različne naravovarstvene dejavnosti v ožjem lokalnem okolju, tako smo se seznanili z delovanjem Društva za opazovanje in proučevanje ptic, ki je odgovorno za ormoške lagune, kjer je veliko bogastvo ptic in velika biološka pestrost.

Učenci od prvega do devetega razreda so se po triletjih v spremstvu učiteljev odpravili na širše ormoško področje. Prvo triletje si je ogledalo vodno zajetje v Mihovcih, rastlinsko čistilno napravo v Mihovcih, potem pa so še opazovali ptice v ormoških lagunah. Drugo triletje si je ogledalo odlagališče odpadkov. Dobrava, opazovali so ptice v ormoških lagunah in spoznavali alternativne vire energije v bioplinarni, kjer je osnovna surovina za pridobivanje energije biomasa.

Tretje triletje se je seznanilo z delovanjem bioplinarne, spoznali so pridobivanje energije s pomočjo sonca ob ogledu sončne elektrarne pri ormoški komunali, potem pa so obiskali še ormoške lagune in spoznavali biološko pestrost v opuščenih vodnih bazenih nekdanje Tovarne sladkorja Ormož.

Skozi spremljanje in aktivno vključevanje v dogajanje so učenci osvojili nova znanja, nadgradili pridobljena znanja in pridobili na zavedanju in odgovornosti do okolja in do planeta.

Zdenka Rakuša, prof.

Odlagališče odpadkov

Opazovalnica ptic v lagunah

Bioplinarna v Ormožu

KORAK ZA KORAKOM NA POTI DRUG DO DRUGEGA

Dan dejavnosti, imenovan »Dobra volja je najbolja«, je potekal 4. februarja 2013. Namenjen je bil predvsem prostovoljstvu. Učili smo se skupaj ustvarjati lep dan, krepiti vrednote nenasilja na šoli, krepiti dobre odnose med vsemi, odpravljati stereotipe in predsodke med generacijami, spodbujali smo solidarnost v družbi, krepili socialne vezi in sožitja. S tem dnevom smo tudi razvijali umetnostno razmišljanje, se sproščali skozi umetnost, poskusili vidik dramskega razmišljanja in krepili pozitivne misli. Skozi likovno, glasbeno, lutkovno, dramsko, plesno in naravoslovno izražanje smo podoživljali zgodbo. Obiskale so nas gospe Anka Osterman, predsednica Društva »Optimisti« na Ptuj, podpredsednica »Projektnega sveta« pri ZDUS-u, projekta »Starejši...«, ki se veliko ukvarja s prostovoljstvom pa tudi sodeluje s Filantropijo pri izvajanju nekaterih projektov, Jožica Gramc, moderatorica delavnic ZRSŽS, ter tudi gospa Marta Gregorc, nosilka dopolnilne dejavnosti na kmetiji Cerovec, katere so sodelovale pri dejavnostih. Vsaka od njih je imela nekaj poučnega za povedati, saj imajo že veliko izkušenj z dobrim delom in s prostovoljstvom. Učenci so začeli razumeti, kaj sploh dobro delo pomeni in da že majhna prijazna beseda lahko komu polepša dan. V likovnih delavnicah so izdelovali Kekčeve klobuke, v ustvarjalni delavnici pa lutke iz odpadnega materiala.

Skozi likovno, glasbeno, lutkovno, dramsko, plesno in naravoslovno izražanje smo podoživljali zgodbo, katero smo na koncu tudi predstavili. Ker je bil dan imenovan po Kekčevi pesmi Dobra volja je najbolja, smo zapeli to pesem in predstavili Kekčevo igro.

Terezija Lukman, dipl. vzg. spec.

LJUBLJANSKE STOŽICE

V sredo, 23. 10. 2013, smo bili v Ljubljani na ogledu dvorane Stožice. Ta dan je bil uvodni dan svetovnega mladinskega prvenstva judoistov v Stožicah. Ogledali smo si borbe treh slovenskih judoistov, ki so žal ostali brez uvrstitev, čeprav smo jih glasno vzpodbujali.

Zara Krajnc: »Zjutraj smo se z avtobusom odpravili v Ljubljano. Šli smo v športno dvorano Stožice. Ogledali smo si judo. Za Slovenijo je tekmovala Andreja Leški. V prvi tekmi je zmagala. Med seboj smo se igrali razne igre. Dvorana je večinoma zelene barve. Kupila sem si kokice. Popoldan smo poiskali avtobus in se odpravili proti šoli. Domov smo šli z bratrancem. Dan je hitro minil in bilo je zelo lepo.«

Najboljša tekmovalka, Andreja Leški (do 48 kg), je po zmagi v prvi borbi v osmini finala klonila pred Japonko Tamami Jamazaki. Bodoča olimpijska tekmovalka (izdala nam je svoje cilje) se je z nami fotografirala in nam poklonila svoj avtogram.

Katja Pučko: »Obiskali smo v Stožice v Ljubljani in si ogledali judo. Navijali smo za slovensko judoistko. Izvajali smo raznovrstne vaje. Ogledali smo si stadion. Po celih Stožicah nas je vodila vodička.«

Matjaž Magyar: »V sredo, 23. 10. 2013, smo bili v Ljubljani v Stožicah. Zjutraj smo v šoli vzeli malico in se odpravili na pot. Peljali smo se z avtobusom. Peljali smo se 2 uri in pol. Ko smo se pripeljali v Stožice, smo dobili svojo vodičko. Meni je videti dvorana Stožice kot školjka z biserno streho. Ko smo prišli v dvorano, smo se šli na poligon, kjer smo se učili igre, povezane z judom. Ko smo gledali tekmo, smo jedli kokice in sladkorno peno. Po ogledu tekme smo se odpeljali nazaj proti šoli. V šoli so nas že čakali starši. Poln lepih vtisov sem se utrujen vrnil domov.«

ENGLISH STUDENT THEATRE

EST II. gimnazije Maribor deluje že od leta 1990. Iz začetne ideje učenja angleščine na drugačen način je udejstvovanje preraslo v ustvarjanje pravih muzikalov. Dijaki so kljub vsem obveznostnim predani gledališču. Ogledali smo si jih že enkrat, vendar tokrat so nas še bolj navdušili.

Uprizorili so eno najbolj znanih Shakespearovih del. Koncept uprizoritve ohranja portret večne ljubezni, ki je bila žrtvovana zaradi sovraštva okolja ter neizprososti in uničujočih medsebojnih odnosov. Bili smo navdušeni, da bodo uprizorili ravno to delo, saj smo vedeli že veliko o njem, ker smo letos knjigo Romeo in Julija v šoli že prebrali. Ta tragična ljubezenska zgodba je navdihovala ustvarjalce vseh generacij in umetniških zvrsti. Zato ni čudno, da so si izbrali ravno to delo. V igri so ohranili verzno obliko izvirnika, vendar je bila še obogatena z novostmi in modernostjo. Z več Julijami in Romei so hoteli pokazati, da se ta ljubezenska zgodba nenehno ponavlja.

Romeo in Julija je vsekakor izvrstno delo. Dvoboji med družinama so bili neverjetno odlično zaigrani. Verjetno pa se vse punce strinjajo, da jim je najbolj bil všeč poljub med glavnima igralcema.

Ljubezen je čustvena navezanost in naklonjenost do drugega. Romeo in Julija sta bila res močno in nepogojno zaljubljena, vendar njuno ljubezen je premagalo sovraštvo. Kaj je sovraštvo? Ni lahko razmišljati o tej negativni temi. Če sovražiš, kot tudi če spoznaš, da te sovražijo drugi, je nadvse boleče. Vedno prinese nekaj slabega in v tem primeru sta družini izgubili svoje najdražje zaradi nepomembnih zamer.

Eva Filipič

VEČERNICA, ZVEZDA, KI SVETI NAJSVETLEJE

Učenci 4. razreda smo bili gostje Društva bralna značka, Časopisne hiše Večer in ZPMS in povabljeni na prireditev ob podelitvi nagrade za mladinsko književnost – večernice. Prireditev, z naslovom Oko besede, je bila v četrtek, **26. 9. 2013**, v Gledališču Park v **Murski Soboti**. Po svečani predstavitvi nominirancev in njihovih del ter razglasitvi nagrade smo si ogledali predstavo Škrat Sanjavec v izvedbi plesnega foruma Celje.

Adrian Cvetko: »Ker smo v 2. in 3. razredu prvi osvojili bralno značko, smo sedaj v 4. razredu bili povabljeni na podelitev večernice v Mursko Soboti. Večernica je nagrada za najboljše izvirno leposlovno mladinsko delo. Bilo je izbranih 5 pisateljev, 4 so dobili priznanja, eden pisatelj pa večernico. Večernico je dobil pisatelj in doktor literarne teorije **Peter Svetina** za knjigo Ropotarna. Med drugim je žirija povedala, da je ta knjiga kot organiziran kaos drobnih zakladov, ki potrpežljivo čakajo, da jih bralec vzame v roke in z njih odpihne prah.«

Peter Svetina, dobitnik večernice

Anja Lazar: »Ugasnile so se luči. Začela se je predstava z naslovom Škrat Sanjavec. V njej so nastopale živali: lisice, žabe, zajci, miške in medved. Bile so tudi travniške lučke. Glavne osebe pa so bile: škrt Sanjavec, vila Rozalina in vila Zelenka. Bilo je veliko glasbe in plesa.«

Glorija Drobnik: »Prejeli smo darilo, v katerem je bila pesniška zbirka in revije. Jedli smo tudi torto.«

Rok Grabovac: »Tudi letos že pridno beremo za bralno značko. Upam, da bomo tudi v prihodnje obiskali še veliko zanimivih dogodkov.«

Večerko rad zabava otroke

Ali veste, kako se imenuje maskota Večera?

To je Večerko, ki zabava otroke, se z njimi fotografira in spremlja.

Ste že kdaj slišali, zakaj večernico podeljujejo v Murski Soboti?

To je zelo raven, nižinski del Slovenije. Tam so zvezde najdlje, najvišje moramo seči, da dosežemo zvezdo. In pisatelji morajo res napisati dobro leposlovno delo, da lahko posežejo po najvišji zvezdi.

VREDNOTE

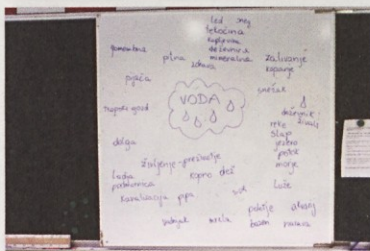
...LJUBEZEN, DRUŽINA, PRJATELJSTVO, ZDRAVJE, HRANA, VODA, NARAVA, DENAR...

Aktivno smo podpirali samopodobo vseh učencev s tem, da smo pokazali, da lahko prav vsak prispeva h kvalitetnemu življenju v šoli.

Skrbeli smo za vsestranski razvoj dobrih medsebojnih odnosov med učitelji in učenci.

Vse učence smo spodbujali k različnim dejavnostim.

Simona Bradan Ivanuša, prof.

ENGLISH – ART CAMP

4. oktobra smo imeli English - Art camp. Namen tega dne je bil, da povežemo angleščino z umetnostjo. Skozi angleške besede smo spoznavali različne umetnike in skozi umetnike zanimive angleške besede. Tako smo si širili besedni zaklad na jezikovnem in umetnostnem področju. V prvem razredu so spoznavali slikarja Pieta Mondriana in se naučili pesem Colour song. V drugem razredu so slikali kot Van Gogh ter raziskovali njegovo skrivnostno sliko Starry starry night in se naučili tudi zelo znano pesem z istim naslovom. Tretji razred je spoznaval barvne like Henrija Matissa, katere so iskali tudi v svojem likovnem izražanju. Različne oblike in like so se naučili poimenovati v angleščini. Četrty razred je risal kot Shel Silverstein in nam zašil podlage za našo novo »dnevno sobo«, ki smo si jo tudi ta dan uredili na hodniku šole. Peti razred je spoznaval umetnika Gustava Klimta in so odtiskovali vzorce v njegovem stilu, njihov motiv je bilo drevo. Šesti razred je pekel CUPCAKES s kremo in natisnili so kar nekaj receptov v angleščini za te okusne slaščice. Sedmi razred je risal zlati rez in pisal kratke angleške pesmi. Osmi razred je narisal drevo na steno družboslovne učilnice, katerega so dopolnili z angleškimi besedami. Deveti razred se je ukvarjal s fashion (modno) fotografijo in pripravili so nam prav zanimivo modno revijo. Oblačila so izdelali iz časopisnega papirja. Prav tako so fantje iz devetega razreda s pomočjo gospoda hišnika naredili stole iz starih učbenikov. Uredili pa so tudi sedežno garnituro iz palet, katera je med nami učenci zelo priljubljena med odmori.

Dan je bil res zanimiv in popolnoma zapolnjen s pridobivanjem novih znanj s področja umetnosti. Angleščina je imela ta dan prednost pred maternim jezikom, tako da smo tudi zaključno urico s predstavitvami posameznih razredov izpeljali popolnoma in english.

It was very artish day.

Katja Kaučič, Andreja Bratuša, Mateja Vidovič

Nejc Vajda: »V tem dnevu sem užival, ko smo delali šampiljke iz krompirja.«

Miha Kumer: »Všeč mi je bilo, ker sem bil maneken.«

Eva Polak: »Z vzorci se da ustvariti veliko različnih risb.«

Maša Puklavc: »Ob zaključku smo zapeli pesem v angleščini.«

Miša Bratuša: »Risbice, ki smo jih ustvarili z odtisom krompirja, smo razstavili na hodniku.«

Čaj in cupcakes

Modna revija

IGRAJMO SE MATEMATIKO

Letos je na naši šoli potekal projektni teden ob 130-letnici OŠ Ivanjkovci. En dan so potekale tudi matematične delavnice. Delavnice so bile zelo zanimive, saj smo se družili z učenci nižjih razredov. Če niso kaj razumeli, smo jim pomagali pridobiti znanje določene naloge. Prehajali smo med delavnicami in reševali različne naloge, npr. igre za dva, računalniške igre, gobelin, sudoku,... Po končani dejavnosti smo oddali tudi svoje mnenje, učitelji so dobili povratne informacije.

Karmen Novak

ČUSTVA ...

Lepo, zanimivo, igre za dva. Všeč mi je bilo, da smo bili z drugimi učenci in so nam starejši učenci pomagali. Slabo se počutim, ker sem imela eno nalogo narobe. Bilo je zelo učinkovito. Dobro počutje, odlično. Učenje z igro. Bili smo samostojni. Vsak je nekaj našel zase. Način in raznolikost dela. Odkrivali smo nove igre.

DOBRO JE BILO ...

Sprostili smo se, manj smo pisali, potekalo je spontano, lahko smo se družili. Bilo nam je všeč, da smo na koncu ugotovili, kaj nam gre in kaj ne. Da smo lahko sami odnehali, ko nam je bilo dovolj, in nato izbrali drugo delavnico. Miselni orehi – zabava. Arhitekturni center. Ponovili smo, kar se učimo pri pouku. Zlagali smo vzorce s kockami.

SLABO JE BILO ...

Če nismo dobro delali, smo si morali pobarvati žalostni obrazek. Premalo časa. Da sem moral čakati v koloni na povratno informacijo učiteljice. Pretežke naloge.

NOVE IDEJE ...

Da bi računali, povezava z lutkami. Glasbeno-športni center bi lahko bil plesni. Da bi trajale delavnice več časa. Tak način dela tudi za druge predmete. Lahko bi bili v naravi – jesen.

ZAKLJUČKI ...

Pomembno je, da se umirimo in nato poslušamo, saj zato nalogo pravilno rešimo. Naučil sem se, da lahko grem v druge delavnice in raziskujem. Pri logiki razmišljam, naloge so poučne in zabavne. Pomembno je, da vztrajam in dobro opraviš naloge. Moram znati počakati, biti strpen. Igrati pošteno, znati prenesti poraz. Ne smemo biti površni, pazljivo moramo brati navodila, da bomo več razmišljali logično. Da smo opravili naloge, smo delo morali dobro organizirati tako, da smo najprej šli od lažjih nalog k težjim. Če bomo podobne naloge videli v življenju, jih bomo znali rešiti.

Andreja Žinko, prof.,
Stanka Črček, učiteljica

SLOVENSKI TRADICIONALNI ZAJTRK

Vseslovenski projekt **Tradicionalni slovenski zajtrk** se izvaja z namenom, da bi izboljšali zavedanje o namenu in razlogih za **lokalno samooskrbo, domačo pridelavo in predelavo** ter v okviru sistema javnega naročanja spodbudili aktivnosti zagotavljanja hrane, pridelane v lokalnem okolju, ki je bolj sveža in manj obremenjuje okolje s transportom.

Učenci 8. razreda so zbrali nekaj pregovorov:

Vir: <http://www.everzi.com/pregovori-o-kruhu/>

Iz te moka ne bo kruha.

Ljubezen brez poljubov je kakor kruh brez soli.

Kruha ne naredi moka ampak roka.

Zarečenega kruha se največ poje.

SE SPRAŠUJETE OD KOD IME PALMA?

Fran Ksaver Meško je naš rojak in ima častno mesto med slovenskimi besednimi umetniki. S svojo življenjsko potjo, s svojo ljubeznijo do vsega dobrega in resničnega ter lepega, s svojim ponižnim in zvestim služenjem, s svojimi deli, s svojo lepo slovensko besedo bo ta mož utrjeval korenine našega narodnega drevesa in njegovo vsestransko rast tudi v prihodnosti. Ljubil je našo deželo, čudovito kakor iz lepih sanj, ljubil vitke topole – »PALME« jim pravi **Ljudstvo** ...

ZANIMIVOSTI, ZANIMIVOSTI, ZANIMIVOSTI...

PRIHODNOST JE V NAŠIH ROKAH

Biti del dogodka, s katerim narediš nekaj za boljši jutri, nastopati pred veliko množico in požeti ogromen aplavz, je preprosto čarobno.

Dobrodelni koncerti so na OŠ Ivanjkovci že tradicija, saj ravnateljica Nada Pignar vzpodbuja, podpira in zraven šolskih dejavnosti namenja veliko pozornosti tudi vsem ostalim dejavnostim, ki pripomorejo k ugledu in prepoznavnosti naše šole, predvsem pa k popestritvi življenja v šoli. Učenci 9. razreda z razredničarko Stanko Črček smo s pomočjo zaposlenih na šoli, staršev, nastopajočih in donatorjev 12. aprila izpeljali koncert *Prihodnost je v naših rokah*. Vsi nam zmeraj govorijo, naj se ne oziramo na preteklost, na dogodke iz preteklosti, pa čeprav je preteklost pomembna, je zdaj čas, da se trudimo in gradimo prihodnost. Nihče izmed nas ne ve, kaj nam bo prinesla, kaj odnesla, kje bo pustila sledi...

Za vsako dejanje je potreben prvi korak, za še takšen veletok milijone kapljic – torej smo potrebni mi vsi, če hočemo kaj premakniti. Le hoteti in upati si moramo. Prihodnost je namreč v naših rokah. V rokah mladih. Naše ideje in kreativne zamisli nas bodo lahko popeljale do vrha in pripomogle k boljšemu jutri. Celoten koncert je govoril o prihodnosti, katera nam odpira vedno nova vrata.

Na koncertu smo se predstavili učenci Osnovne šole Ivanjkovci s plesnimi, glasbenimi in humornimi točkami. Našemu povabilu so se odzvali tudi zunanji nastopajoči in popestrili večer. Obiskovalci so bili navdušeni nad koncertom, saj so zraven vseh točk lahko uživali ob nastopih Navihank, Veselih Štajerk, Zreške pomladi, ansambla Aplavz in Ljudske godbe Ivanjkovci.

Na naše povabilo se je odzval tudi gospod Marjan Nahberger in z devetošolko Anjo Črešnjavec sta odlično povezovala koncert, kateri je bil poln glasbe, plesa in lepe besede.

Koncert smo zaključili z mislijo Neila Armstronga: »Majhen korak za človeka, a velik za človeštvo«. Z zbranim denarjem je bilo učencem 9. razreda lažje, saj so si pokrili del stroškov vatele in zaključne ekskurzije.

Hvala vsem, ki ste pomagali pri izvedbi koncerta. Dokazali smo, da se skupnimi močmi lahko uresničijo tudi na prvi pogled neuresničljive sanje.

Učenci bivšega 9. razreda s prof. Brigito Fridl

Skupaj smo močnejši

ČASOPIS VRTCA IN ŠOLE

Uredniški odbor: Brigita Fridl, prof., Mojca Grula, prof.

Karmen Novak, Eva Leskovar

Fotografije: Arhiv šole

Organizacijski vodja: ravnateljica Nada Pignar, prof.

Tiskanje šolskega časopisa: Založba Rokus Klett

Naklada: 250 izvodov

